

på landet i den riktning, att denna rösträtt blifver på kommunens medlemmar rättvisare fördelad.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1882.

Isaac Asklöf.

N:o 75.

Af Herr I. Asklöf: Om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående utredning och reglering af konsistorienotariernes löneinkomster.

Bland de i vårt fädernesland vackra och välsignelsebringande inrättningar, som finnas, intager onekligen presterskapets enke- och pupillkassa, oafsedt andra barmhertighetsanstalter, ett framstående rum. Såsom en särdeles stor, måhända den största inkomstkälla, har till nämnda enke- och pupillkassa blifvit anslagen *ett* års behållen inkomst af hvarje presterlig beställning i riket. Nämnda inkomst för sistlidna åren har, enligt mig meddelad upplysning, uppgått till öfver 900,000 kronor. Dessa penningar hafva, såsom brukligt är, ingått till bemälda kassa genom konsistorienotarierna stiftsvis. Beklagligen hafva dock dessa ombud, sannolikt enligt dem medgifven rättighet, såsom arfvode för besväret, för egen del å ofvanstående summa afdragit öfver 58,000 kronor, således ett arfvode sig till godo af mera än 6 procent. Af dessa ombud hafva tvenne i arfvode uppburit mellan 8 å 9,000 kronor, tvenne andra mellan 6 å 7,000 kronor o. s. v., allt hvardera. Då jag antager att desse tjenstemän, dylika inkomster förutan, sannolikt uppbära för sin tjenstebefattning tillräckliga löneinkomster, och säkerligen ej äro i saknad

af andra, visserligen smärre, sportelinkomster, föränlåtes jag på grund af ofvannämnda förhållande vördsamt anhålla,

att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhåller om en utredning af nämnde tjenstemäns löneinkomster, samt en sådan reglering af desamma, att, om ej arfvode för uppdrag från alla slags välgörenhetsanstalter helt och hållet kan afskaffas, detsamma dock betydligt ned-sättes.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1882.

Isaac Asklöf.

N:o 76.

Af Herr E. Westin: Om underdånig skrifvelse angående vidtagande af åtgärder i och för förbättrande af arbetarens ställning och villkor i allmänhet.

Då de stora frågorna om ordnande af vårt skatte- och försvarsväsende vid denna riksdag icke komma under behandling, har det synts mig lämpligt att bringa en annan fråga, som icke heller saknar sin betydelse, på tal. Jag menar den s. k. arbetarefrågan. Genom skatte- och försvarsfrågornas, som jag vill hoppas, snara och lyckliga lösning torde många anledningar till missnöje från den jordbruksidkande befolkningens sida blifva undanröjda. Lagstiftaren får dock icke stanna med att tillgodose endast ett intresse, utan måste utsträcka sin omtanke och omvårdnad till alla samhällsklasser, och dervid i främsta rummet tänka på den fattige arbetaren, som mången gång